

Når den kollektive vilje bliver for lille, når FN og Sikkerhedsrådet ikke lever op til deres ansvar og ikke skrider ind over for folkemord og alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, må vi jo overveje vores reaktion sammen med resten af det internationale samfund. Det er så også det, forespørgerne har gjort.

Hvis stater ikke er i stand til eller bevidst ikke tager deres ansvar om responsibility to protect, altså ansvaret for at beskytte borgerne, som blev vedtaget i 2005, alvorligt, kan vi selvfølgelig ikke stiltiende se på og lade stå til. Der påhviler os et tungt ansvar, hvis vi handler uden for FN, men der påhviler os et endnu større ansvar, hvis ikke vi handler, når det er påkrævet.

Men lad mig slå fast, at FN jo er meget mere end Sikkerhedsrådet og FN's Generalforsamling. Det er FAO om fødevarer, det er WHO om sundhed, det er UNHCR for verdens flygtninge, det er UNESCO for kultur og undervisning, det er UNICEF for børn, det er UNEP for miljøet, det er UNDP for udvikling, og jeg kunne nævne meget mere. FN er så omfattende og forbedrer faktisk tilværelsen for så mange konkrete mennesker verden over dagligt, hver time, at det vil være dybt skadeligt at opløse denne organisation. I stedet skal vi forbedre den.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Så går vi i gang med forhandlingen, forhandlingen er åbnet. Den første, jeg giver ordet, er ordføreren for forespørgerne, hr. Naser Khader. Værsgo.

Kl. 18:16

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Naser Khader (LA):

I sidste uge, den 10. december, var det 60-års-dagen for underskrivelsen af FN's menneskerettighedserklæring. Da FN blev skabt og menneskerettighedserklæringen underskrevet i 1948, var det en fremragende idé. Baggrunden var dybt alvorlig – anden verdenskrig med holocaust og folkemord var netop forbi, og menneskeheden længtes efter fred og sikkerhed. Der blev med andre ord skabt en fælles international standard for menneskerettighedernes indhold, og det var rettigheder, som tog udgangspunkt i den enkelte personlige frihed, og som var ideologi- og religionsuafhængige.

Dette kunne lade sig gøre, fordi FN dengang var domineret af demokratiske lande. Godt nok

var der ikkedemokratier som medlemmer, men de havde ingen indflydelse. Saudi-Arabien eksempelvis stemte imod menneskerettighedserklæringen dengang. Jeg tror simpelt hen ikke på, at man i dag kunne underskrive den samme menneskerettighedserklæring med den samling af stater, der er i FN. Det vil sige, at FN har ændret sig meget siden 1948.

Det, der er sket på det seneste, især inden for det sidste tiår, er, at de totalitære og islamistiske lande rotter sig sammen og danner fælles front mod de demokratiske lande. Vi ser en udvikling, hvor diktatorer og tyranniske statsledere har al for stor indflydelse – hvor Libyen bliver sat til at lede Menneskerettighedsrådet. Det er helt vildt. I øjeblikket har vi en dansk statsborger, der er fængslet i Libyen, fordi han har været kritisk over for Gaddafi, og så har vi Libyens FN-ambassadør som formand for Menneskerettighedsrådet. Det viser, hvor grotesk det er i øjeblikket.

Man kunne da i det mindste inden for det nuværende system have krævet, at medlemmerne af FN's Menneskerettighedsråd skulle komme fra demokratiske lande. I dag er FN præget af et stort demokratisk underskud. FN flyder i dag rundt i internationalt farvand uden kompas og med udemokratiske kaptajner på broen, og efterhånden er udemokratiske, korrupte og bureaukratiske pirater ved at overtage styringen af FN.

FN er i dag ikke rigtig i stand til at tage endelige og bindende beslutninger om krig og fred. Et af de grundlæggende problemer er vetoprincippet i FN's Sikkerhedsråd. Det er et udemokratisk princip, som især bruges af ikkehellemokratiske lande som f.eks. Kina, og det har gjort FN impotent. Vi har set det i forhold til Darfur.

Der er også de seneste år blevet lagt meget vægt på nationalstaternes suverænitet på bekostning af demokrati, især fordi diktatorerne gør krav på at påvirke verdenspolitikken gennem FN. FN kan komme til at lide samme skæbne som Folkeforbundet, og noget af det, der kan gøre det, er bl.a. processer som den, vi ser i øjeblikket, nemlig Durban II-processen, hvor de totalitære og islamistiske lande vil gennemtrumfe guderettigheder før individrettighederne.

Det er værdirelativisme, der dominerer i FN i øjeblikket, hvor alting er lige og dermed ligegyldigt og udvisket. Men nej, alt er ikke lige, der er nogle værdier, der er bedre end andre, og det er de demokratiske.